

/Пак там, с. 351/. **21.** С. Табаков. Цит. съч., с. 248. **22.** Архив на възраждането... с. 292. **23.** НБКМ - БИА, ф. 5, а. е. 9, л. 28. **24.** Пак там, а. е. 11, л. 131 - 132. **25.** Документи за историята на Българското книжовно дружество в Браила. С., 1958, с. 18. **26.** БАН - ИИ, Арх. сб. № 2444/54. **27.** Архив на възраждането..., с. 294. **28.** Пак там, с. 295 - 296. **29.** Пак там., с. 302 - 304. **30.** Пл. Митев. Цит. съч. с. 47, 52. **31.** Пак там, с. 57. **32.** Пак там, с. 52 - 58. **33.** Архив на възраждането..., с. 305. **34.** Пак там, с. 306. **35.** Пл. Митев. Цит. съч., с. 132. **36.** Хр. Македонски. Цит. съч., с. 161 - 162. **37.** Христо Ботйов. Документи /Архив/. Пловдив, 2001, с. 282. **38.** Архив на възраждането..., с. 253. **39.** Пак там, с. 309 - 310. **40.** Априлско въстание... Т. I, с. 39. **41.** Пак там, с. 38. **42.** Пак там, с. 105. **43.** Пак там, с. 124. **44.** Пак там, с. 110 - 111. **45.** Й. Митев. История на Априлското въстание 1876. Т. I. С., 1986, с. 222. **46.** Априлско въстание... Т. I, с. 130. **47.** Пак там, с. 136 - 137. **48.** Пак там, с. 156. **49.** Пак там, с. 142. **50.** Пак там, с. 196 - 197. **51.** Пак там, с. 254 - 255. **52.** Пак там, с. 186 - 187. **53.** Пак там, с. 273 - 274. По същото време той препоръчва на Т. Пеев в Браила Димитър Топалов, който по думите му бил „един от първите сподвижници за народните работи в Сливен“. - Априлско въстание... Т. II. С., 1955, с. 14. **54.** Априлско въстание... Т. I, с. 273. **55.** Пак там, с. 344. **56.** Пак там, с. 380. **57.** НБКМ - БИА, ф. 5, а. е. 7, л. 71. **58.** Пак там, л. 3 - 4, 9 - 10. **59.** Освобождение Болгарии от турецкого ига. Документы... Т. 1. Москва, 1961, с. 302. **60.** Пак там, с. 304 - 305. **61.** Априлско въстание... Т. II, с. 55. **62.** НБКМ - БИА, ф. 5, а. е. 7, л. 97. **63.** Пак там, л. 108 - 109. **64.** НБКМ - БИА, II, Д, 1368. **65.** Българите в Румъния XVII - XX в. Документи и материали. С., 1994, с. 206. **66.** А. Улунян. Болгарский народ и Русско-турецкая война 1877 - 1878 г. Москва, 1971, с. 27 - 28. **67.** Възпоменателен сборник по случай стогодишнината на Руско-турската освободителна война 1877 - 1878. С., 1979, с. 64. **68.** Пак там, с. 76. **69.** В. Нова България, г. I, бр. 44, 7 ноем. 1876 г. **70.** Архив на възраждането... Т. 1, с. 315 - 316. **71.** В. Български глас, г. I, бр. 47, 7 май 1877; бр. 50, 28 май 1877; Българското опълчение. Т. 1, С., 1956, с. 309, 361 - 363, 372, 389 и др. **72.** За живота и дейността на Р. Атанасов след 1878 г. не разполагаме със сведения. Предполага се, по данни на негови сродници, съобщени ми от Елисавета Миладинова, за което ѝ благодаря, че той е починал през 1916 г. в Бабадаг /Северна Добруджа/ след конфликт с румънските власти, които разграбили имуществото му.

ПРЕМИНАВАНЕТО НА ЧЕТАТА НА ПАНАЙОТ ХИТОВ ПРЕЗ ЗЛАТИШКИЯ КРАЙ

Иван Иванов

Идеята за създаването на въоръжени чети в емиграция, които да преминават в българските земи с цел да предизвикат въстание, става особено популярна след разработения от Георги Раковски план за освобождение на България. Като първа проява в тази насока изследователите отчитат минаването на няколко малки чети през лятото на 1867 г., две от които са водени от Панайот Хитов и Филип Тотю. Вниманието на изследователите по този въпрос обаче е конкретизирано върху общото въздействие от появата на въоръжените групи в Балкана и поради това